

Nr 639.

Av herr **Rylander m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 251, angående forcering av vissa materielanskaffningar för försvaret m. m.*

I propositionen nr 251 angående forcering av vissa materielanskaffningar för försvaret meddelas, att chefen för flygvapnet och flygförvaltningen anmält behov av nya bemyndiganden och betalningsmedel för att tidigare än som i gällande anskaffningsram för flygvapnet förutsatts ersätta nattjaktflottiljens flygplan. Förslaget innebär dels en tidigareläggning inom gällande kostnadsram för budgetåren 1950/57 av anskaffning av flygplan dels ock att flygvapnets kostnadsram under nämnda period skall utökas med 24,7 milj. kr. för inköp av ytterligare flygplan. Dessa avses dock bli av annan typ än den nuvarande, som icke visat sig i allo tillfredsställande. Departementschefen tillmötesgår i så måtto flygvapenledningens hemställan, som han föreslår, att nya flygplan i sådan utsträckning tillföras flottiljen, att de krigsmässiga övningarna kunna bedrivas med modern och ur säkerhetssynpunkt godtagbar materiel. Detta skall ske helt inom nuvarande kostnadsram och utan att nya beställningsbemyndiganden nu behöva lämnas.

Tyvärr måste emellertid mot en sådan lösning anmälas starka betänkligheter. 1948 års riksdagsbeslut förutsatte nämligen, att det skulle bli möjligt att omkring år 1954 ersätta ifrågavarande utländska maskiner med flygplan av inhemsk fabrikation. F. n. är det emellertid sannolikt, att inhemska plan icke kunna påräknas förrän efter ytterligare ett par år. Detta komme att innebära, att de nu använda — icke i allo godtagbara — flygplanen skulle komma att uppnå en livslängd av inemot det dubbla mot normalt. Men en sådan livslängd är ur inga synpunkter godtagbar och betryggande. Redan nu är ifrågavarande typ föråldrad, och om några år är den icke användbar för sitt ändamål. Vidare måste man på grund av avgången räkna med att vid angivna tidpunkt beståndet av ifrågavarande flygplan nedgått till endast omkring hälften av det nuvarande. Därtill kommer, att haverierna med ifrågavarande plan varit påfallande talrika och inträffat icke endast vid krigsmässiga övningar utan förekommit även vid skolmässiga övningar. Även om intensiva arbeten pågå för att avhjälpa svagheter, äro ökade kostnader oundvikliga för att uppfylla de säkerhetsföreskrifter som gälla för att hålla dessa flygplan i luften. Betänkligt är även, att den flygande personalens förtroende för dessa flygplan genom haverifrekvensen i viss mån undergrävt.

Under sådana förhållanden synas de ekonomiska synpunkter som varit bestämmande för departementschefens ställningstagande icke kunna tillmätas

avgörande betydelse. Det torde i stället vara nödvändigt att, såsom flygvapenledningen föreslagit, vidtaga omedelbara åtgärder för att ersätta flygplan typ J 30 med moderna nattjaktflygplan, som enligt uppgift kunna anskaffas i utlandet.

De sammanlagda kostnaderna för en dylik anskaffning av plan till en fulltalig flottilj ha av myndigheterna beräknats till 60 milj. kr. Av detta belopp kunna emellertid 35,3 milj. kr. bestridas inom flygvapnets nuvarande kostnadsram genom minskning av antalet nattjaktflygplan av nästa inhemska typ. Återstående belopp 24,7 milj. kr. måste inläggas i kostnadsramen som en engångskostnad, vilket alltså skulle innebära en utökning av anskaffningsplanen med detta belopp i form av ett nytt beställningsbemyndigande. I medelsanvisning på tilläggsstaten för löpande budgetår erfordras då ett belopp av 4 milj. kr.

Under hänvisning till vad som sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av proposition nr 251 måtte till anskaffning av nya nattjaktflygplan medgiva utöver tillgängliga bemyndiganden och anslag ett beställningsbemyndigande å 24,7 milj. kr. samt såsom tilläggsanslag under löpande budgetår för samma ändamål anvisa 4 milj. kr.

Stockholm den 31 oktober 1950.

Olov Rylander.

Bengt Sjölin.

Yngve Häckner.
